

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Jeg har, mener jeg selv, en rimelig evne til at kunne forestille mig ting, og derfor kan jeg også forestille mig det nævnte, men at det har den virkning, forstår jeg så slet ikke. Jeg har en gang deltaget i en dronningrunde, og jeg vil sige uden at forklejne dronningen, at denne rolle kunne Folketingets formand lige så godt udføre, og det uanset om det skulle være den nuværende formand, den tidligere formand osv., osv.

Så er det spørgsmålet, om det er et eller andet, der samler nationen. Det er muligvis det, hr. Langballe tænker på med kongehuset. Ja, det samler da i hvert fald ved nogle bestemte begivenheder, det indrømmer jeg. Nu har jeg forstået; at regeringen i sin begejstring for arrangementet i maj måned også synes, at det skal komme befolkningen til gode, i hvert fald de statsansatte, så man skal altså have fri den dag.

Der er også andre begivenheder, der samler befolkningen. Det går forhåbentlig Danmark godt ved de kommende fodboldmesterskaber, det håber jeg da i hvert fald, og det kan også være, det samler befolkningen. Der er jo sådan nogle forskellige ting, der samler befolkningen.

Men jeg vil sige med hensyn til det statsretlige om, hvordan man griber tingene an ved regeringsdannelse, at det kunne den nuværende folketingsformand have gjort lige så godt, og så røber jeg ikke noget, som er foregået for lukkede døre.

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

Ja, kunne Folketingets formand nu også det? Altså gøre det lige så godt. Jeg kan ikke lade være med at minde om, at vi var nogle stykker, som er til stede her i dag, som for nylig var Hendes Majestæts gæster, og som oplevede en begivenhed ved hove, som jo var præget af en stil og en festlighed, der var betinget af, at det ikke bare var et show, men at det var noget, der havde historiens og traditionens og, kan man sige, den nationale samhørigheds vægt.

Kunne man ikke forestille sig, for nu at blive ved den detalje med dronningerunderne, at netop det, at det ikke blot er en folketingsformand, men at det er den dronning eller den konge, som repræsenterer den samhørighed og dermed også den stil, der står for at modtage partiernes formænd og høre forslag til, hvem der skal dan-

ne regering, bevirker, at der er en orden på tingene, der ellers ikke ville have været?

Kl. 17.10

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Der ligger jo to ting i det, som hr. Langballe siger. Det ene er det arrangement, som hr. Langballe refererer til, som jo ligesom bekræfter, at der er nogle, der er mere end andre i den forbindelse, og at man er glad for at komme på besøg hos dem, der er mere end en selv. Og det er jo, synes jeg, et levn fra en tid, hvor der var enevælde, og hvor der jo klart var forskel på folk.

Det andet er omkring dronningerunder, hvor vi jo så har foreslået, selv om vi foreslår, at monarkiet overlever, at den del i hvert fald skal fjernes. Og det hænger jo sammen med, at der ingen mening er i det. Der er ingen mening i det. Sverige har jo også afskaffet den del af det, og jeg har også indtryk af, at regeringsdannelser på Island og Finland fungerer udmærket, selv om de ikke har en konge. I Sverige fungerer det også udmærket, selv om det ikke er kongens opgave, men det er formanden for deres Riksdag. Så det kan altså nemt fungere.

Jeg synes, at det er vigtigt at understrege, at den formand, vi har i Folketinget, ligegyldigt om det er den ene eller den anden, er den første og den fremmeste mand blandt de folkevalgte, det er også den fremmeste i hierarkiet, når man sådan inviterer til fest ved bestemte lejligheder.

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Jeg kan forstå, at hr. Aage Frandsen er meget begejstret i dag og meget glad, men jeg vil alligevel appellere til hr. Aage Frandsens realistiske sans.

Når vi nu tager i betragtning, at hr. Aage Frandsens forslag indskrænker monarkens funktioner, afskaffer det kirkelige ægteskab som retsstiftende kendsgerning, hvad er det så i de andre forslag, der vil have sådan en gennemslagskraft, at 40 pct. af den danske befolkning går hen og stemmer for? Er det indførelsen af lovråd? Er det undersøgelseskommissioner? Er det det, at regeringen, og jeg fatter det ikke, skal tildele ordener? Er det, at tildeling af indfødsret skal gøres til forvaltningsakt? Er det Rigsrettens afskaffelse, eller hvad er det, der har sådan en gennemslagskraft, at hr. Aage Frandsen er så begejstret i dag og tror, det kan blive til noget?